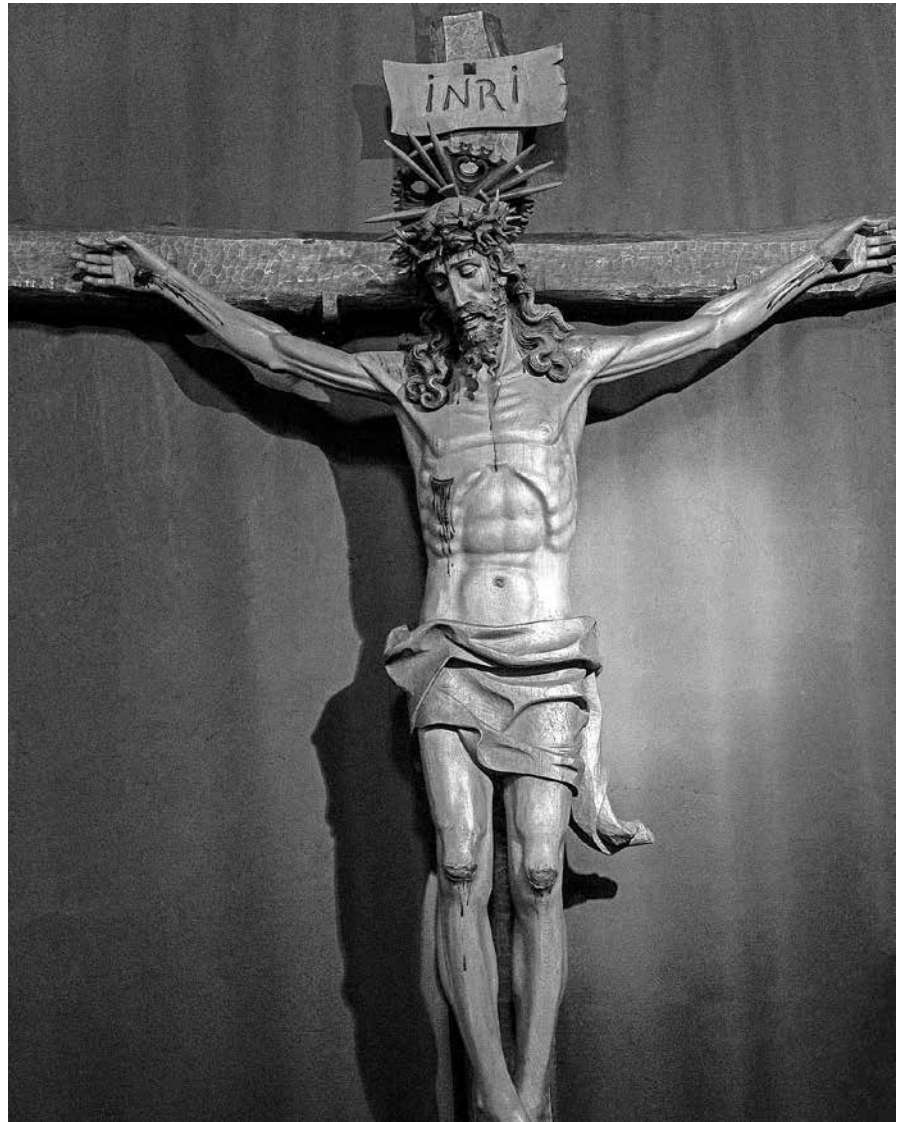

El Sant Cristo Gros de les Planes d'Hostoles

S'explica que fa molts d'anys a les Planes d'Hostoles els homes que regien el poble es van reunir un bon dia al saló de sessions per decidir encomanar a un escultor un santcrist per a l'església parroquial. Quan estaven enmig del debat, dos joves molt ben plantats van obrir la porta de la sala i es van oferir a fer-lo gratuïtament. Els regidors van quedar molt sorpresos, però davant d'aquella oferta van accedir-hi. Els xicots van demanar que portessin fusta de llor i d'olivera a l'ermita de l'Àngel i que l'endemà a primera hora hi anessin, i el trobarien fet. La sessió es va donar per acabada. Immediatament els representants municipals i la gent del poble van anar a buscar les fustes demanades i les portaren a l'ermita. Els enigmàtics jovesells les van recollir, les introduïren a l'interior del temple i es tancaren a dins amb la porta ben fermada. Els veïns van marxar, i a trenc d'alba van tornar-hi, tal com s'havia acordat. Aleshores es trobaren prodigiosament al presbiteri tres santcrists. D'aquells misteriosos joves, que suposaren que eren uns àngels, no se'n va saber res més.

Les tres imatges van ser portades en processó a l'església parroquial, on foren venerades. La que va tenir més estima era la més grossa, i d'aquí el sobrenom del «Sant Cristo Gros». Era portat cada Dijous Sant a la tarda en processó fins a l'ermita de l'Àngel. Fou cremat durant la Guerra Civil espanyola i només se'n salvà el cap. L'artista Modest Fluvià en va esculpir una còpia l'any 1988, que és la que es pot veure a l'església parroquial.

Actualment surt en el viacrucis del Divendres Sant pels carrers del poble, acompanyat també dels Manaies.

«CAL TREURE EL SANT CRISTO GROS»

Sovint s'utilitza aquesta frase quan és necessari prendre una decisió important per solucionar un problema o fer que actuï una persona de renom per a tal fi. L'expressió neix a Barcelona. El

«Sant Cristo Gros» era el santcrist que la Confraria de la Sang –que es dedicava a acompanyar els condemnats a mort– duïa quan assistia tres o més persones. L'original era del segle XIV. L'actual és de després de la Guerra Civil i es pot veure a l'església del Pi. Quan eren menys de tres es portava un santcrist més petit, que també es pot veure a l'esmentat temple.

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN
Foto: Àngel Almazan